

[Ernst Christiansen.]

deles udmærket repræsenteret af mit partis ordfører, men i anledning af den højtærede udenrigsministers svar på det ærede medlem fru Grete Mølbak Frederiksens spørgsmål vil jeg gerne bede den højtærede udenrigsminister forklare, hvad det egentlig dækker.

Jeg forstod den højtærede udenrigsminister sådan — det er muligt min opfattelsessevne har svigtet, men jeg synes, spørgsmålet har en vis interesse —, at så længe der var tale om frivillige styrker i Tyskland, havde det problem, det ærede medlem fra venstre havde rejst, ingen interesse, men når der blev tale om almindelig værnepligt i Tyskland, ville problemet få interesse; men derudover kunne jeg ikke forstå, hvad den højtærede udenrigsminister mente, idet det forekom mig, at udenrigsministerens udtalelser i formen og tonen var overordentlig imødekommende og syntes at stille noget i udsigt. Hvad det var, var det mig umuligt at opfatte. Er det sådan, at den højtærede udenrigsminister kan tænke sig, at man fra dansk side er interesseret i, at et nyt Tyskland, der har fået ligestilling i et demokratisk Vesteuropa, skal fritage de mennesker i Sydslesvig, som erklærer sig for dansk-sindede, for værnepligt. Min tanke strejfer i denne forbindelse de mennesker, der nord for grænsen måtte ønske at blive fri for værnepligt, fordi de er tysksindede. Det er muligt, at jeg med disse bemærkninger er kommet til at sige noget, som slet ikke dækker den højtærede udenrigsministers tanker og hensigt. Men som sagt, jeg forstod, at udenrigsministeren var overordentlig vidtgående i sin sympati, uden at jeg egentlig forstod, om der var noget indhold i denne sympati.

Samtidig vil jeg gerne have lov til, da et problem, som jeg har lidt interesse i, er rejst to gange af det ærede medlem hr. Chr. Nielsen, at gøre en bemærkning til ham. Det drejer sig om det ærede medlem hr. Chr. Nielsens fremhæven af, at radioen var lukket under debatten i folketinget. Det er ikke nogen helt rigtig formulering. Den danske radio gengav i radioavisen to gange den pågældende aften's forhandlinger og gav den næste dag nogenlunde upartiske uddrag af de forskellige partiers taler, også det ærede partis talere kom til orde. Radioen var for så vidt ikke lukket, men der var ikke transmission. Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg indenfor radorådet har forfægtet den opfattelse, at denne transmission burde have fundet sted, men jeg kan godt se, at der kunne fremføres grunde imod det. Det ærede medlem hr. Chr. Nielsen har imidler-

tid ikke nogen som helst ret til at udlægge det som udtryk for, at man ønsker at holde de synspunkter borte fra radioen, som han repræsenterer. Jeg vil minde det ærede medlem om — eller vil gøre ham opmærksom på det, hvis han ikke selv har bemærket det —, at det kun er en uge eller to siden, at hans partis ungdomsorganisation havde en udsendelse, hvori de pågældende uden nogen form for censur havde ret til at udtrykke deres mening; og de udtrykte den ganske overordentligt frit, så at statsradiofonien fik protester i meget stort antal. Man fik også protester fra amerikanske herboende statsborgere — det var ikke på nogen måde legationsfolk, men det var ganske jævne amerikanere, der ikke kunne forstå, at man i Danmark lod fremmede stater blive generet sådan.

Da der nu har stået noget i aviserne om en anden ungdomsorganisation, som står i en anden lejr, og som har frafaldet en radio-udsendelse, synes jeg, at alt dette tyder på, at i den danske statsradiofoni bliver der, for så vidt man tager udenrigspolitiske hensyn, taget stærkest hensyn til ikke at fornærme og krænke de magter, som det ærede medlem hr. Chr. Nielsen har særlig sympati for.

Må jeg dertil føje, at jeg iøvrigt har den opfattelse og tro, at der vil blive adgang for den danske befolkning til gennem radioen at følge en udenrigspolitisk debat. Men jeg vil gerne nu, da spørgsmålet er fremdraget to gange, understrege, at radioen ikke har været lukket for de synspunkter, det ærede medlem hr. Chr. Nielsen fremsætter.

Forsvarsministeren (Harald Petersen): Jeg skal nøjes med en kort bemærkning til det ærede medlem hr. P. N. Petersen (Røjlø) og lade de andre problemer glide ud af debatten, idet jeg samler mig om et eneste formål, nemlig dette: at søge at skabe klarhed over den udenrigs- og forsvarspolitik, som det ærede medlem og hans parti er tilhænger af.

Jeg mener nemlig, det er et ganske godt formål at få opstillet de alternative planer, hvis sådanne findes. Jeg har endnu til dette tidspunkt ikke kunnet få en forklaring, i hvert fald ikke en acceptabel forklaring på, at De Forenede Nationer skulle skabe større betryggelse for Danmark end Atlantpagten. Det ærede medlem henviser til, at Vesteuropa kan blive oversvømmet, ja, men hvad med FN i en sådan situation? Lad os ganske nøgternt stille problemet op for Atlantpagten og for FN; skulle et sådan eksperiment blive sat i gang, udløser Atlantpagten øjeblikkelig et fælles og forpligtende forsvar